

DEPARTAMENT DE TERRITORI, HABITATGE I TRANSICIÓ ECOLÒGICA

Assumpte: Autorització administrativa prèvia, autorització administrativa de construcció, autorització del projecte d'actuació específica d'interès públic en sòl no urbanitzable i avaluació d'impacte ambiental del projecte de les infraestructures d'evacuació de la planta solar fotovoltaica anomenada "PS Santa Llogaia 5", de 43,00 MW, sobre terreny en sòl no urbanitzable que consta de la subestació "SET 30/66 Santa Llogaia 5" de 30/66kV, una línia soterrada a 66 kV, la subestació "SET 66/400 Santa Llogaia 5" de 66/400 kV i una línia soterrada de 400 kV.

Expedient: FUE-2021-01994887

En Llorenç Pascua Subiranas amb DNI [REDACTED] actuant en nom i representació de la IAEDEN-Salvem l'Empordà associació amb NIF [REDACTED] i domicili social al C/ Sant Vicenç, 30 1er 17600 Figueres i en representació de la plataforma cívica Salvem l'Empordà compareix i com millor procedeixi en dret,

EXPOSEN

Que l'entitat i la plataforma que representen tenen com a objectius l'estudi, la defensa i la conservació del medi ambient i del territori.

Que com sigui aquests objectius interessin al bé comú i com a tal estan reconegutsa l'article 45 de la Constitució Espanyola.

Que la Sala Segona del Tribunal Suprem, en sentència dictada el 30 de novembre de 1990, en vista el recurs del sumari 12/85 de la Secció Tercera de la Audiència Provincial de Barcelona, reconegué el dret a gaudir del medi ambient com a dret fonamental dels ciutadans espanyols.

Aquesta entitat defensa que "la integració de la conservació de la natura en el procés de presa de decisions socioeconòmiques és indispensable, i que hi ha una clara interdependència entre el manteniment de la integritat dels sistemes naturals i culturals i la provisió d'opcions socials i econòmiques atractives i amb futur. No es podrà avançar cap a la sostenibilitat si no s'assoleix una relació equilibrada entre les necessitats socials, l'activitat econòmica i el funcionament dels

ecosistemes, que proveeixen els serveis ambientals essencials, dels quals depèn no sols la qualitat de vida, sinó fins i tot la pròpia existència humana” (Josep Mª Mallarach a Revista de Girona).

Que després de consultar el projecte, volem fer les següents al·legacions dins el termini establert,

AL·LEGACIONS

PRIMERA: FRAGMENTACIÓ FRAUDULENTA DEL PROJECTE.

L'ús de la tècnica de la fragmentació de projectes, tipificada com a frau de llei, pretén evitar passar per l'administració de l'Estat i ser avaluat sota els criteris i burocràcia de la Generalitat. Com bé ha indicat el promotor en diverses vegades, el parc solar Santa Llogaia 5 està íntimament relacionat amb el projecte Santa Llogaia 3, promogut per l'empresa Solar Growth SL. Com es veu a la Figura 1, ambdós empreses promotores formen part de la mateixa empresa matriu i, per tant la relació legal d'ambdós projectes no és independent. Com a aspecte destacat, en el període d'exposició pública es van presentar 5 projectes amb el mateix nom, a la mateixa àrea i sota la mateixa empresa matriu. Per si fos poc, si analitzem la interdependència dels projectes Santa Llogaia 3 i 5, els projectes comptaven amb una línia d'evacuació compartida, fent que en el projecte posat a exposició pública desviï la línia d'evacuació per anar a buscar el projecte 3 quan aparentment un altre recorregut seria més adient, fet esperable si existís una independència real entre projectes. També, com es pot apreciar a la Figura 2 el projecte Santa Llogaia 3 està directament en contacte amb el 5. Tots aquests aspectes apunten a la fragmentació fraudulenta d'un projecte únic superior a 50MW de potència instal·lada en dos de potència inferior per evitar el tràmit Estatal i relativitzar l'afectació ambiental i paisatgística. Per tant la Generalitat no és l'òrgan competent per avaluar i tramitar aquest projecte i hauria de ser revertit a l'administració de l'Estat com un sol projecte i no dos.

SOLAR GROWTH SL
Sin información / Ranking ventas

Seguir Empresa

Información de la compañía

CIF	B88636568	Sector	Utilities / Servicios de utilidad pública
Antigüedad	2 años (15/05/2020)	Nº de empleados	-
Domicilio	<u>C/ Juan Alvarez Mendizabal 32 1 - Derecha 28008 - Madrid</u>	Cargos directivos - Adm. Unico:	PINO MERINO FRANCISCO DE ASIS Ver más
Teléfono	-	Matriz	-
Registro	Registro Mercantil de Madrid	Estado:	-
Web	No facilitada	Información Crediticia:	Solicitar Informe

¿Pertenece a esta empresa y quieres proponer un cambio?

Cargos Directivos de SOLAR GROWTH SL

Cargo	Nombre	Vinculaciones
Adm. Unico:	PINO MERINO FRANCISCO DE ASIS	16
Socio único:	<u>BECERRO SOLAR SL</u>	75

[Ver más cargos](#)

Denominación social

CLEAN FUTURE ENERGY SL

C/ JUAN ALVAREZ MENDIZABAL, 32, 1º DERECHA. (MADRID).

Objeto social

Actividad principal. Producción y venta de energía solar y eólica. Otras actividades. - la promoción, construcción y explotación de centrales de energía eléctrica. - la promoción, construcción y explotación de parques fotovoltaicos y eólicos y su venta en su caso.

CIF	Fecha constitución	Antigüedad
no disponible	15/05/2020	2 años
Capital social	Ventas	Registro
3.000,00 €	-	Madrid

Últimas cuentas depositadas

-

Consejo

Órgano administración
Administrador único

Propietario

[BECERRO SOLAR SL](#)

Figura 1: Relació de les dues empreses promotores, essent filials de la mateixa empresa matriu Becerro Solar SL, eradicada ambdós a la mateixa adreça. Aquests dos aspectes queden remarcats amb línies vermelles a les imatges.

Figura 2: Imatge conjunta dels projectes Santa Llogaia 3 (verd) i 5 (morat) on es veu clarament la interrelació d'ambdós projectes.

Tot i que el Parc Solar Santa Llogaia 3 va rebre la declaració d'impacte ambiental desfavorable, la línia d'evacuació que s'està plantejant pel projecte de Santa Llogaia 5 segueix fent un recorregut estrany i, en comptes d'anar directament cap a l'estació de Santa Llogaia pel camí més curt, és a dir, adjacent a la N-260, baixa en direcció sud per anar a buscar les futures plaques solars que s'haurien de situar al sud-oest del municipi d'Ordis. A més a més, en aquesta àrea també hi ha projectat un altre parc solar, el Santa Llogaia 4, el qual una part de la línia d'evacuació també queda annexa a on s'hi haurien de situar les plaques fotovoltaïques.

El recorregut de la línia d'evacuació proposada obeeix a una qüestió: la possible connexió amb futurs parcs solars. Es pot deduir aquesta afirmació veient la Figura 2, que és de la documentació inicial del projecte, on ambos parcs solars compartien la línia d'evacuació. Si ens fixem en la nova línia d'evacuació proposada (veure Figura 3), veurem que aquesta, que pateix certs canvis en alguns trams, segueix el mateix traçat a la zona on s'hauria de connectar amb el Parc Solar Santa Llogaia 3, el tram número 5.

Així, considerem que la tramitació del parc fotovoltaic que ens ocupa ha comès un frau de llei al fragmentar el projecte, una evidència que es segueix observant en el projecte de la línia d'evacuació des del Parc Solar Santa Llogaia 5 fins a la Subestació de Santa Llogaia.

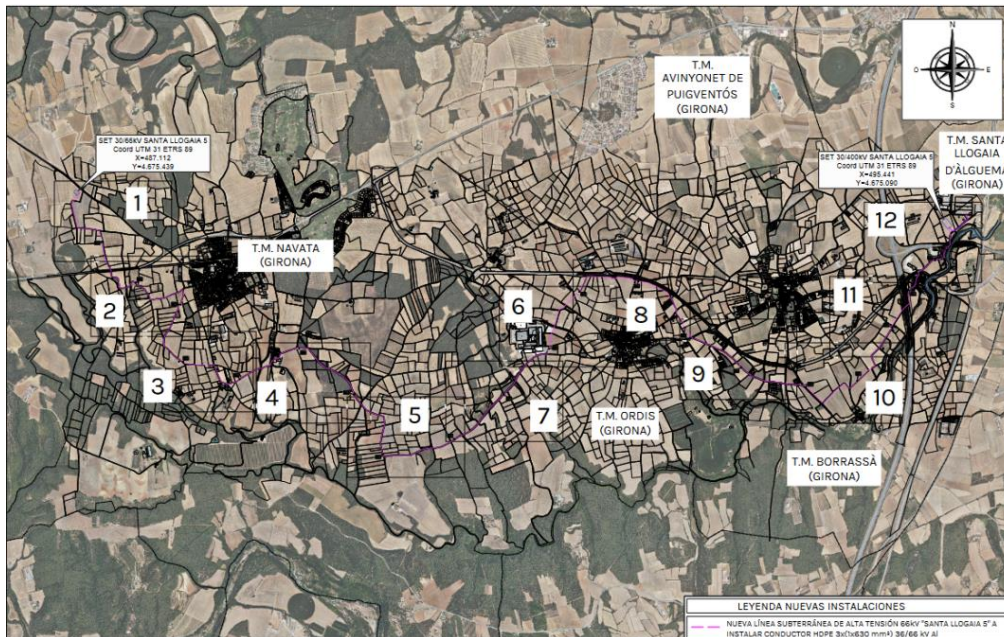

Figura 3: Línia d'evacuació proposada pel Parc Solar Santa Llogaia 5

Tant el DECRET LLEI 16/2019, de 26 de novembre, de mesures urgents per a l'emergència climàtica i l'impuls a les energies renovables com el DECRET LLEI 24/2021 de 26 d'octubre, d'acceleració del desplegament de les energies renovables distribuïdes i participades, estipulen que un parc solar és:

b) Plantes solars fotovoltaïques: instal·lacions de producció d'electricitat a partir de l'energia solar mitjançant l'efecte fotoelèctric, amb autoconsum o sense, d'una potència superior a 100 kW i inferior o igual a 50 MW, constituïdes per un conjunt de mòduls destinats a la captació de l'energia solar interconnectats elèctricament i amb un únic punt de connexió a la xarxa de transport o de distribució d'energia elèctrica. Formen part també de la planta solar fotovoltaica els inversors, la subestació de la planta, les infraestructures d'evacuació elèctrica i els accessos de nova construcció o la modificació dels ja existents.

Com bé es diu, la planta solar està composta pels mòduls, **les infraestructures d'evacuació elèctrica, la subestació** i els accessos a aquest. És aquest el punt que considerem fraudulent. Tots dos parcs vessen la seva energia a la línia d'evacuació recollida al expedient posat a exposició pública.

D'aquesta manera, el projecte que hauria d'estar avaluat segons l'annex I de la Llei 21/2013, de 9 de desembre, d'avaluació ambiental, passa a estar avaluat com a un projecte comprès dins el Decret-Llei 16/2019, de mesures urgents per a l'emergència climàtica i l'impuls a les energies renovables, el que considerem que és totalment il·lícit en quant a afectacions i avaluació, precisament, de l'IMPACTE AMBIENTAL.

El TJUE es manifesta i penalitza dites pràctiques, és molt il·lustrativa al respecte la resolució dictada a l'assumpte C-392/96, que es va manifestar en el sentit de que s'ha d'evitar la pràctica de fragmentació de projectes, és a dir, no es pot tindre en compte els elements individuals d'un projecte enlloc del projecte en el seu conjunt, amb l'objectiu de fer el miratge de que el projecte compleix els límits establerts per normativa, quan en realitat el projecte en conjunt no els compleix. La justícia europea defineix la fragmentació en el següent sentit; no quedant dubte que en el cas que ens ocupa, és el que s'està fent:

“La práctica de fragmentación consiste en dividir un proyecto en dos o más entidades independientes, de modo que cada elemento quede exento de la EIA y, por lo tanto, no se evalúe el proyecto en su conjunto. También sería el caso de un promotor que obtuviese un permiso para un proyecto que no alcanzase un umbral y, por lo tanto, estuviese exento de la EIA, para posteriormente ampliar dicho proyecto o su capacidad por encima de los límites marcados por el umbral. Parece que existe un conocimiento generalizado de las posibilidades de fragmentación y de la necesidad de poner en práctica medidas de prevención...”

Malgrat que en el nostre cas no s'evita l'EIA, si que es tendeix a minoritzar els impactes avaluats per mitjà de l'estudi d'impactes parc per parc, molt inferiors (a priori) que els dels dos parcs en conjunt.

De fet, ja hi ha a nivell estatal precedents recents de jurisprudència referents a la fragmentació, en aquest cas, d'un projecte eòlic en d'altres de més petits, com el promogut per GAMESA a Serradilla del Arroyo (Salamanca). En destaquem el següent anàlisi, extret de:

<http://www.actualidadjuridicaambiental.com/jurisprudencia-al-dia-tribunal-supremo-castilla-y-leon-energia-eolica/>

STS 1390/2017 -ECLI: ES:TS:2017:1390

Id Cendoj: 28079130032017100148

Órgano: Tribunal Supremo. Sala de lo Contencioso

Sede: Madrid

Sección: 3

Fecha: 30/03/2017

Nº de Recurso: 3086/2014

Nº de Resolución: 556/2017

Procedimiento: RECURSO CASACIÓN

Ponente: MARIA ISABEL PERELLO DOMENECH

Tipo de Resolución: Sentencia

“La Sociedad Española de Ornitología presentó los recursos contencioso-administrativos, junto a la Asociación Cultural La Raya, contra la desestimación por silencio administrativo del recurso de alzada interpuesto por las demandantes frente a la resolución de 28 de septiembre de 2010 de la Viceconsejera de Economía por la que se otorga autorización administrativa del parque eólico “Cabeza Gorda I”, promovido por la empresa Gamesa Energía SAU en el término municipal de Serradilla del Arroyo (Salamanca), y, en el segundo recurso, contra la desestimación por silencio administrativo del recurso de alzada interpuesto por las mismas demandantes frente a la resolución de 28 de septiembre de 2010 de la Viceconsejera de Economía por la que se otorga autorización administrativa del parque eólico “Cabeza Gorda II”, promovido también por la empresa Gamesa Energía SAU en el término municipal de Serradilla del Arroyo (Salamanca). Ambos recursos fueron estimados.

Por efecto de lo anterior, se presenta recurso de casación, sobre la base de varios motivos, entre los que destaca la vulneración de los artículos 27 y 28.3 de la Ley 54/1997, de 27 de noviembre, del Sector Eléctrico y el artículo 3.2 del RD 661/2007, de 25 de mayo, por el que se regula la actividad de producción de energía eléctrica en régimen especial, así como vulneración del Anexo XI, apartado 5, del mismo.

En este sentido, el Tribunal de instancia consideró, en primer lugar, que quedaba probado que los dos proyectos eran, en el fondo, el resultado de un proyecto único inicial, que, de haberse mantenido de forma íntegra deberían haber sido autorizados por el Estado, competente en materia de autorizaciones de parques eólicos de potencia superior a 50 MW (F.J.2). Además, se reconoce que han existido dos evaluaciones de efecto ambiental, una respecto a cada parque, en la cual se han valorado los efectos sinérgicos entre ambos, pero en los que se ha prescindido de la incidencia sobre las aves, al faltar un estudio de avifauna que no se ha considerado necesario, por no tratarse de una zona sensible a los efectos de protección de las aves (F.J.2); además de que no se ha llevado a cabo la declaración de impacto ambiental de la línea de evacuación que conecta a ambos parques. Desde esta perspectiva, el Tribunal de instancia consideró que la Declaración de Impacto Ambiental no llevó a cabo una consideración íntegra del proyecto, sino que se efectuó de forma fraccionada, con el efecto de devaluar la Declaración, que no puede ser sustituida por el estudio de sinergias (F.J.3).

Para el Tribunal Supremo debe priorizarse la consideración unitaria de los parques, a fin de evitar duplicidades, con el correspondiente incremento de los efectos ambientales del parque eólico (F.J.4), reconociéndose en el caso concreto que se ha producido una fragmentación artificial del que debía tratarse como un único parque eólico (F.J.4). Esto supone, de igual modo, reconocer la insuficiencia de las evaluaciones ambientales realizadas (F.J.5). En consecuencia, el Tribunal Supremo desestima el recurso de casación (F.J.6).”

Els esmentats parcs solars, per la seva proximitat geogràfica, per la seva incidència en el territori i per la seva afectació a un patrimoni natural, cultural i mediambiental comú haurien de ser tractats com a un de sol. Però no només això, el fet de compartir línia d'evacuació, estació transformadora i altres infraestructures comunes (d'acord amb les sentències del Tribunal Supremo, de 24 d'abril de 2006), ens ha de portar al tractament conjunt i, en conseqüència, d'acord amb la Llei 54/1997 de regulació del sector elèctric, al superar els 50 MW, a derivar-se la competència a l'Administració Estatal.

Considerar el contrari desvirtuaria la naturalesa i la funció d'aquest tipus d'instal·lacions d'electricitat, com afirma la sentència del TSJ del País Valencià, de 8 d'octubre de 2010.

Ha de tenir-se en compte que a tots els efectes de les autoritzacions, com ho és des de la perspectiva d'avaluació ambiental, han de contemplar el conjunt de tots els projectes, no cadascun d'ells per separat, ja que tots ells són contigus i comparteixen elements. Aquesta premissa permet considerar que ha existit un fraccionament intencionat i dolós del projecte inicial, creant projectes fragmentats i contigus per a aprofitar la simplificació administrativa autonòmica i reduir els terminis en la tramitació.

SEGONA: PLA TERRITORIAL PARCIAL DE COMARQUES GIRONINES I MANCA D'AVALUACIÓ D'ALTERNATIVES.

El projecte incompleix el Pla Territorial Parcial de les Comarques Gironines. Aquestes, malgrat les justificacions dels promotors, no es resolen en el Pla d'Actuació Especial presentat.

El PTPCG no preveu específicament una zonificació o una legislació centrada exclusivament en les energies renovables, fa simples mencions i regulacions allà on considera oportú però sense entrar a planificar específicament aquest tipus d'infraestructures. Partint d'aquesta base, el PTPCG contempla en el seu article 1.14, apartat 2 el següent:

Article 1.14

Actuacions d'interès territorial no previstes pel Pla

1. Sense perjudici de les modificacions del Pla a què fa referència l'article 1.13, no es consideren modificacions aquelles actuacions que, tot i no haver estat previstes específicament o emparades directament pel marc normatiu del Pla, se'ls reconeix, d'acord amb el que estableix aquest article, un elevat interès per al desenvolupament del territori en coherència amb els objectius adoptats pel Pla.
2. L'actuació s'ha de definir en un avantprojecte o avanç de pla i pot ser promoguda per l'administració de la Generalitat, per l'administració local o pels particulars. En aquest últim cas, l'avantprojecte ha d'ésser tramès a la Generalitat amb informe favorable per l'ajuntament o ajuntaments afectats per la iniciativa.

En aquest cas, el projecte Santa Llogaia 5, al ser una actuació no prevista pel

PTPCG s'hauria d'haver tramitat en un inici com un avantprojecte amb el vistiplau dels ajuntaments afectats, document que no consta a la documentació aportada. Per tant, el projecte, de la manera amb la que està sent tramitat a dia d'avui, seria directament incompatible, per naturalesa, amb el planejament territorial.

Si passem a analitzar el sòl sobre el que es projecta la infraestructura, el projecte es situa en dos dels 3 tipus de sòl no urbanitzable que considera el PTPCG. L'objecte d'aquesta classificació (sistema d'espais oberts) és, com bé diu l'article 2.1 "[...] *parts del territori que han de ser preservades de la urbanització i, en general, dels processos que poguessin **afectar-ne negativament els valors paisatgístics, ambientals, patrimonials i econòmics** [...]*".

En aquest cas ens centrarem en el sòl de protecció territorial atès que és el de màxima protecció dels afectats i el que acull la gran majoria d'infraestructures del projecte.

El PTPCG regula el sòl de protecció territorial a través dels articles 2.5, 2.8 i 2.9:

Article 2.5

Edificacions, instal·lacions i infraestructures en els espais oberts

1. *El Pla considera com a factors favorables per a l'autorització d'edificacions, instal·lacions i infraestructures en els espais oberts els següents:*

- a) que aportin qualitat al medi natural, agrari i paisatgístic;*
- b) que siguin d'interès públic.*

*Als efectes d'aquest article, aportar qualitat s'entén com tenir conseqüències positives i duradores **envers un territori endreçat** en un àmbit que transcendeixi àmpliament l'extensió específica de l'actuació.*

[...]

3. Amb la finalitat d'orientar l'autorització d'edificacions, instal·lacions i infraestructures en els diferents tipus d'espais oberts, i sense perjudici de les especificacions establertes per la legislació urbanística i la normativa sectorial, el Pla distingeix tres tipus d'intervencions en funció dels seus efectes i objecte:

[..]

C. Aquelles que són d'interès públic d'acord amb la legislació vigent. Comprèn les infraestructures i equipaments d'interès públic que han de situar-se en el medi rural, entre els quals, i als efectes de les determinacions d'aquest Pla territorial, es distingeixen: infraestructures lineals (C1) com carreteres, ferrocarrils, conduccions i altres elements significatius; elements d'infraestructures **(C2) com parcs solars, parcs eòlics**, antenes de telecomunicacions, instal·lacions de tractament del cicle de l'aigua, plantes de tractament de residus, i altres elements, així com elements d'equipament públic que la legislació urbanística no prohibeix en sòl no urbanitzable (C3) com cementiris, establiments penitenciaris i d'altres.

Article 2.8

Sòl de protecció territorial: definició

1. Comprèn aquell sòl que el Pla no considera imprescindible que formi part de la xarxa de sòl de protecció especial, **però que té valors, condicionants o circumstàncies que motiven una regulació restrictiva de la seva possible transformació, atès que existeix en l'àmbit del Pla suficient sòl de protecció preventiva o vinculat a les estratègies de desenvolupament urbanístic que s'estableixen a l'article 3.5 per donar resposta a totes les necessitats de desenvolupament urbanístic o d'edificació en sòl no urbanitzable que es donessin al llarg del seu període de vigència.**

2. El pla distingeix tres motius pels quals el sòl ha d'ésser considerat sòl de protecció territorial i en conseqüència ha de ser preservat o se n'ha de condicionar la transformació a un suficient interès territorial :

a) Interès agrari i/o paisatgístic

Assenyala àrees d'activitats productives agràries de significació territorial i que alhora són **terrenys que aporten paisatges significatius o identitaris de l'àmbit territorial** i també en terrenys que per estar molt poc contaminats per l'edificació **convé mantenir en el període de vigència del pla com espais no urbanitzats estructuradors de l'ordenació del territori.**

Article 2.9

Sòl de protecció territorial: regulació

2. El sòl de protecció territorial resta subjecte a les limitacions que estableix l'article 47 del Text refós de la Llei d'urbanisme (Decret legislatiu 1/2005) i a les condicions que es deriven dels motius que en cada cas justifiquen la seva consideració com a sòl de protecció territorial que s'especifiquen a la memòria del Pla. Així mateix, s'ha de tenir en compte les recomanacions que s'assenyalen a l'apartat 3 d'aquest article.

3. L'autorització relativa a les edificacions que podrien ser admissibles d'acord amb la legislació urbanística i l'execució d'infraestructures que s'empara en la legislació sectorial han de tenir en compte les següents recomanacions referides als tipus d'intervenció que estableix l'article 2.5:

a) Sòl d'interès agrari i/o paisatgístic

C2. Autorització admissible. **Especial atenció a la integració paisatgística.** Factor favorable si es tracta d'activitats complementàries a les pròpies de la producció agrària per ajudar a mantenir l'activitat agrícola del conjunt de la finca i, en el cas de les plantes solars, si s'ubiquen sobre sòls de secà o baixa productivitat.

4. Les autoritzacions d'edificació i l'execució d'infraestructures a què fa referència l'apartat anterior, han d'observar, a més de les recomanacions assenyalades, els criteris generals i les normatives que s'aprovin en les matèries que s'assenyalen en aquest apartat:

a) Per a l'autorització de les edificacions dels tipus B, C2, C3 cal

considerar la possibilitat que s'ubiquin en sòl de protecció preventiva i la preferència de reutilització d'edificacions existents.

Analitzant aquesta regulació podem determinar que el projecte estaria considerat per definició una actuació d'interès públic recollida dins la lletra C2. Malgrat aquesta consideració, en l'article 2.9, apartat 4, es desmunten ràpidament tots els beneficis que aquesta consideració comporta, atès que el projecte **ha d'avaluar la seva possibilitat d'ubicació a sòl de protecció preventiva**. Aquest extrem no s'ha tingut en compte en l'anàlisi d'alternatives, limitant-se aquest únicament a valorar un disseny diferent del projecte, però en cap cas un canvi d'ubicació en terrenys de menor sensibilitat territorial. Tampoc es recull en cap espai de la documentació el compliment de les directrius del paisatge del PTPCG.

En conclusió, el projecte no s'ha presentat en el format que estipula el PTPCG respecte actuacions no previstes pel propi pla, fet invalidant automàticament de tota la proposta. Tampoc s'ajusta a les normatives territorials per les quals s'hauria de regir. **Per tot això, es conclou que el parc solar Santa Llogaia 5 és incompatible des d'un punt de vista urbanístic.**

TERCERA: INCOMPATIBILITAT AMB LA DECLARACIÓ D'OBRA D'INTERÈS PÚBLIC.

L'article 2.5 apartat 3 del PTPCG determina, basant-se en el Text Refós de la Llei d'Urbanisme de Catalunya, que els projectes solars i eòlics són d'interès públic. Aquest interès, com hem exposat a l'al·legació SEGON, ha d'estar igualment justificat, sobretot pel que respecta a la seva implantació en sòls de protecció territorial. El promotor esgrimeix, a més a més, que el projecte s'ha de considerar com a obra d'interès general, fet que comporta un avantatge a l'hora de fer més laxes les incompatibilitats urbanístiques i d'altra índole.

Cal esmentar, però, que la Llei 16/2017 de Canvi Climàtic de Catalunya exposa, en el seu article 34, un parell de requisits perquè un projecte sigui considerat com a obra d'interès general:

Article 34

Planificació general, compensació territorial, simplificació i racionalització administratives i finançament dels projectes

1. Es faculta el Govern per a declarar com a obres d'interès públic, a proposta del departament competent en matèria d'energia, les infraestructures d'energies renovables que responguin a una planificació general en matèria d'energia i que tinguin el consens territorial.

El present projecte que pretén ser considerat obra d'interès públic no ho pot ser perquè **NO ESTÀ EMMARCAT EN UNA PLANIFICACIÓ GENERAL EN MATÈRIA D'ENERGIA NI COMPTA AMB EL CONSENS TERRITORIAL.**

El fet de que aquest hagi estat tingut en consideració com a obra d'interès públic és una negligència, atès que no compleix cap de les condicions que estableix la Llei de Canvi Climàtic de Catalunya.

QUARTA: INCOMPLIMENT DE LES DIRECTRIUS DEL PAISATGE.

Un dels efectes més evidents del projecte seria l'impacte paisatgístic. Aquest, per les dimensions i la ubicació, seria impossible de dissimular o evitar, pel que hem de comptar que l'impacte no permet mesures correctores o harmonitzadores més enllà de l'ús de pintures de tons apagats i similars. Tampoc és gens negligible l'afectació paisatgística nocturna, amb un paisatge actualment lliure de focus lumínics destacables a l'entorn rural que passarà a quedar afectat per la presència de les llums de posicionament dels aerogeneradors.

La qüestió paisatgística té una especial rellevància social i està associada a la percepció i vincle que tenen els habitats d'una zona amb el territori que habiten. En aquest cas, la zona de l'Alt Empordà presenta un dels fons escènics més

destacables de comarques gironines, amb una plana oberta al mar rodejada per massissos muntanyosos amb gran impacte sobre el paisatge.

La qüestió paisatgística, malgrat el fort component subjectiu que presenta envers les afectacions que s'hi produeixen, a nivell català i en concret al PTPCG es recull una normativa d'aplicació directa (articles 1.1 - 1.5) que regula les determinacions que han de protegir el paisatge de comarques gironines. Aquesta regulació ve donada per les Directrius del Paisatge del PTPCG.

Article 1.1

Marc legal de les Directrius del paisatge

1. D'acord amb l'article 12 de la Llei de protecció, gestió i ordenació del paisatge, les Directrius del paisatge **precisen i incorporen normativament les propostes d'objectius de qualitat paisatgística en els plans territorials parcials.**

2. Sota la denominació de directrius, adoptada per la Llei, **s'inclouen disposicions d'aplicació directa**, altres que poden, o han de ser, desenvolupades pel planejament urbanístic i encara unes altres que tenen el caràcter de recomanacions.

3. Sense perjudici que puguin ésser sempre desenvolupades, i la seva aplicació precisada, en instruments de major detall, **les directrius generals i específiques contingudes en aquest document i relatives als diversos components del paisatge són sempre d'aplicació directa amb el grau de vinculació que es desprèn del seu redactat.**

Article 1.4

Directrius generals i directrius específiques

1. El present document conté directrius generals i directrius específiques per al territori de les Comarques Gironines.

2. Les directrius generals que es defineixen en el capítol 2 estan basades en el

conjunt de catàlegs del paisatge i són d'aplicació per als diversos paisatges de Catalunya.

3. Les directrius específiques es defineixen en el capítol 3 i es basen en els objectius de qualitat paisatgística adoptats en el Catàleg del paisatge de les Comarques Gironines.

Article 1.5

Aplicació de les Directrius

1. Les Directrius del paisatge del Pla territorial són d'aplicació directa i obligatòria a tots els plans i projectes que afecten la imatge del territori o les condicions de percepció.

Les directrius de caràcter general que són d'aplicació directa en el cas del projecte són:

Article 2.2

Aigua

3. Si no hi ha un pla especial urbanístic amb objectiu d'ordenació del paisatge que justificadament estableixi altres condicions més permissives, les edificacions que poguessin autoritzar-se en sòl no urbanitzable s'han de separar com a mínim una distància de 100 metres de les zones fluvials de rius i rieres i dels llacs, estanys i pantans, sense perjudici del compliment de les disposicions de la planificació hidràulica.

Article 2.4

Fites visuals i fons escènics

1. En molts paisatges, la relació figura-fons té un paper rellevant en la composició de les imatges que se'n perceben. Aquesta relació ha estat ben present a les arts plàstiques. Són les figures del paisatge, els nuclis urbans, els elements construïts, les formacions geològiques diferenciades, etc., que, per la seva ubicació —encimbellada, en una plana, en carena, etc.— i pel seu valor,

constitueixen components clau de les imatges del territori. **Complementen la imatge i li donen base els fons escènics configurats per l'orografia i la vegetació.**

2. **Cal evitar la desfiguració de les fites paisatgístiques**, de la qual les noves construccions —ja siguin aïllades en sòl no urbanitzable o formant part de creixements urbans— en són la causa més freqüent. **Els instruments d'ordenació urbanística han de tenir especial cura en la preservació de la imatge de les fites paisatgístiques condicionant les dimensions, volumetria i colors de les edificacions que poguessin afectar-la.**

4. A més de les construccions i elements que impedeixen la visió de les imatges significatives del paisatge, **cal evitar aquells que, sense impedir-ho, constituïrien un component greument desfigurador de la imatge per causa de la dimensió, forma o color.**

6. Atès que **les instal·lacions eòliques**, afecten, per dimensió i/o ubicació, els fons escènics del paisatge, **cal la consideració de criteris paisatgístics en el projecte d'implantació. En principi, es considera un bon criteri buscar una geometrització perceptible de la implantació dels molins, mitjançant l'establiment de pautes relatives a les alçades, distàncies, alineacions i altres elements significatius que són pròpies de la necessària ordenació dels elements artificials repetitius.**

Article 2.3

Modelació agrària

1. L'espai agrari —agrícola, forestal i ramader— proporciona un fons paisatgístic que, per la presència que té en el territori, en constitueix un component identitari principal. Cal, per tant, fer compatibles el respecte dels valors com a bé paisatgístic d'interès públic i la funcionalitat agrària, per tal que mantingui els trets bàsics de la seva fisonomia.

4. **La implantació de parcs solars**, o d'altres instal·lacions de configuració en extensió, en el medi rural **s'ha de subjectar a les directrius i a les condicions**

expressades en aquestes Directrius en relació amb el paisatge de l'espai agrari i amb els criteris que s'assenyalen a l'article 2.8 pel que fa a les àrees especialitzades.

Article 2.6

Construccions aïllades

1. Pels seus efectes en el paisatge, cal extremar la qualitat dels projectes i les garanties d'autorització de les noves edificacions, construccions o instal·lacions aïllades en el territori, tant d'aquelles que es poden admetre en sòl no urbanitzable com aquelles que ocupin parcel·les aïllades de sòl urbà.

*5. En tant que les directrius del paisatge específiques d'un àrea territorial o instruments de planejament urbanístic **no estableixin uns paràmetres més precisos en funció de les característiques diferencials de l'àrea, les edificacions aïllades s'han de subjectar a les següents condicions:***

a) Implantació

*Atès que una adequada implantació contribueix significativament a la integració paisatgística de la construcció, **s'han d'avaluar diverses alternatives d'emplaçament i se seleccionarà la més adient amb relació amb el paisatge. En principi, i llevat dels casos d'estratègia de monumentalització, convé evitar les localitzacions a les parts centrals dels fons de vall, en punts focals respecte a carreteres, miradors i en indrets amb alta exposició visual.***

b) Perfil territorial

S'han de preservar les línies del relleu que defineixen els perfils panoràmics i s'evitarà la localització d'edificacions sobre els punts prominents, els careners i les cotes més altes del territori, on la projecció de la silueta de l'edificació en la línia d'horitzó modifiqui el perfil natural perceptible del paisatge.

c) Proporció

Les construccions han de ser proporcionades a la dimensió i escala del paisatge, de manera que s'evitin o es fraccionin aquelles que per la seva grandària constitueixen una presència impròpia i desproporcionada.

f) Distàncies

Les edificacions s'han de separar com a mínim 100 metres de les zones fluvials dels rius, rieres i barrancs. Així mateix, i sense perjudici de la normativa d'aplicació en cada cas, s'han de separar dels marges de les infraestructures lineals de comunicació, un mínim de 50 metres de les vies locals, 100 de les generals i 150 de les autopistes, autovies i vies convencionals amb doble calçada. La distància de separació a vies fèrries és de 100 metres. Aquestes distàncies que es consideren com els mínims desitjables es poden disminuir justificadament en aquells casos d'edificacions agràries o d'interès públic de necessària ubicació en una parcel·la en què la configuració del territori les faci inabastables.

Article 2.8

Àrees especialitzades

1. La implantació d'àrees especialitzades d'activitats —industrials, logístiques, comercials, de tractament ambiental, de producció d'energia, etc.— sol tenir uns efectes intensos en la transformació del paisatge a causa de la localització, dimensió i imatge, que poc tenen a veure amb la lògica de formació dels assentaments urbans que s'hi han integrat històricament.

L'establiment de directrius per a les noves implantacions i per millorar la integració de les existents té una especial importància en unes Directrius del paisatge que pretenen mantenir i, si és possible, incrementar els valors del paisatge.

2. Les noves implantacions d'àrees d'activitats especialitzades han de tractar de minimitzar el seu impacte visual, en especial en aquells àmbits rurals [...]

3. La finalitat de minimitzar l'impacte visual de la nova implantació ha d'ésser un factor a tenir en compte en l'elecció de la localització i en l'establiment dels límits de l'àrea a ocupar.

En cap cas s'han tingut en compte aquests aspectes destacats al projecte exposat i per tant és necessari reavaluar-lo per complir amb les determinacions del planejament territorial en matèria de paisatge, també pel que fa a la línia d'evacuació.

En conclusió, tal i com s'ha anat explicant al llarg d'aquesta alegació, el projecte presenta diverses deficiències i incompliments a nivell paisatgístic, sent especialment rellevant la no valoració d'altres ubicacions, configuracions i dimensions amb menor impacte paisatgístic, fet que acaba comportant que l'afectació sobre les fites i fons escènics sigui incompatible. En aquest cas és d'aplicació l'article 4.1 de les Directrius de paisatge del PTPCG, que determina al seu punt 3 que **"[...] Quan, a criteri de l'administració que ha de concedir la llicència o ha d'emetre l'informe, la integració paisatgística no sigui satisfactòria, s'ha de denegar l'aprovació o l'autorització en aquells casos en què es consideri que no hi ha cap fórmula raonable que solucioni els problemes constatats. En els altres casos, s'ha de requerir el promotor de la construcció, edificació o instal·lació perquè introdueixi les esmenes necessàries per tal que la integració sigui satisfactòria. La resolució de l'administració ha d'especificar els aspectes del projecte que cal modificar per fer-lo paisatgísticament acceptable."** Per tant, si el promotor no és capaç d'adaptar el projecte per fer-lo paisatgísticament viable se li ha de denegar automàticament la llicència.

CINQUENA: MANCA DE COMPETÈNCIA EN L'AUTORITZACIÓ

Discrepem en la l'aprovació administrativa en quan a les competències per a atorgar aquesta resolució. La Direcció General d'Energia no té les competències per atorgar l'autorització, atès que l'Ajuntament de Navata es va oposar al projecte. El Reial Decret 1955/2000 d'1 de Desembre disposa que en aquests casos la resolució s'ha d'adoptar pel Govern.

SISENA: INFRACCIÓ DEL PROCEDIMENT PER MANCA D'AUTORITZACIÓ URBANÍSTICA

El Projecte d'Actuació Específica (en endavant, PAE) del Parc Solar Santa Llogaia 5 encara no ha rebut l'aprovació de la Comissió Territorial d'Urbanisme de Girona. L'autorització administrativa del parc fotovoltaic la vam rebre el 8 d'agost i, per tant, va ser emesa amb anterioritat a l'autorització urbanística. Atorgar l'autorització administrativa de construcció del projecte sense la prèvia aprovació de l'expedient urbanístic és una vulneració del procediment i una important irregularitat. Tal i com indica la Subsecció segona del Decret 64/2014, de 13 de maig, pel qual s'aprova el Reglament sobre protecció de la legalitat urbanística, en els seus articles que van del 49 al 56, s'estableix de manera clarivalent que després de l'autorització administrativa prèvia, l'expedient s'ha de trametre al a Comissió Territorial d'Urbanisme competent perquè aquesta en faci l'aprovació definitiva en el termini de 10 dies des de l'aprovació del PAE corresponent. En el termini de 3 mesos, la comissió ha de prendre una resolució. En l'article 55.2 s'estableix què ha d'adoptar la resolució de la comissió per l'aprovació definitiva del PAE:

55.2 La resolució que aprovi definitivament un projecte d'actuació específica ha d'avaluar la idoneïtat i la suficiència dels criteris o les mesures adoptades a l'estudi d'impacte i integració paisatgística requerit i ha de fixar les mesures escaients per millorar la implantació de l'actuació en el paisatge. També ha de fixar les mesures correctores aplicables a fi d'evitar la degradació i la fragmentació d'espais agraris i les condicions de caràcter urbanístic que calquin, el compliment de les quals s'ha de garantir adequadament.

Per tant, s'observa un clara irregularitat de caire urbanístic en l'aprovació del PAE del PS Santa Llogaia 5, el qual requereix de l'aprovació urbanística com a resolució definitiva per tenir l'autorització administrativa.

Per tot l'exposat,

SOL-LICITEM

- Que es rebutgi el projecte de parc solar Santa Llogaia 5 per la fragmentació fraudulenta del projecte i la falta de competències de la Generalitat per tramitar un projecte de més de 50MW.

- Que es rebutgi el projecte per incompatibilitat urbanística i paisatgística.

- Que es tinguin en compte la resta de consideracions i al·legacions exposades.

- Que aquesta entitat sigui considerada com a interessada i, d'acord amb el que disposa l'article 35,a) de la llei 30/1992, de 26 de novembre, modificada per la llei 4/1999, de 13 de gener, la llei 55/1999, de 29 de desembre, (d'incorporació de la Directiva 90/313/CEE a l'ordenament intern espanyol).

Figueres, 30 de setembre de 2024

Signat,

Llorenç Pascua

President de la IAEDEN i en representació de Salvem l'Empordà.

